

[Ole Olsen.]

optage seriøse sonderinger, når dette er færdigt, med forskellige partier om, hvordan vi får dette lavet i orden.

Jeg glædede mig over at høre, at hr. Stetter nok begyndte med at være afvisende, men erkendte, at der var nogle problemer i dette. Hr. Stetter sagde noget interessant. Han opfattede det, som om SF mente, at vi var for hårde ved kapitalgevinster i erhverv og for blide, når det var privat. Det er måske sådan at trække det lidt hårdt op, men der ligger nogle problemer i, at vi somme tider er for hårde ved erhvervs-mæssige gevinster, det er klart. Vi har haft blik for, at ved en lang række handler med landbrugsejendomme har vi faktisk beskattet for hårdt. Til gengæld beskatter vi simpelt hen ikke, så snart det drejer sig om privat. Det er simpelt hen reglen.

Jeg fatter på den baggrund ikke – specielt da hr. Stetter dog lyder, som om han er til at tale med – venstres afvisende holdning over for det. Jeg forstår ikke, at venstre ikke går ind i disse forhandlinger og forsøger at øve indflydelse og sammen lader os komme frem til en eller anden rimelig ordning, som kan samle et bredt flertal i folketinget. Ellers risikerer venstre, ellers risikerer konservative, at andre partier laver det hen over hovedet på dem, uden at de får indflydelse.

Jeg tror, at det forslag, som SF har fremlagt, ville være et godt forslag at få gennemført, men jeg er som sagt opmærksom på, at mulighederne for at få det gennemført nok er ret beskedne. Jeg håber altså, at vi snart kan komme i gang med problemstillingen.

Jørgen Jensen (DKP):

Forslag nr. L 210 om udskrivningsprocenten og personfradragene kan vi støtte.

Så vil jeg godt med det samme sige, at vi er tilhængere af en udskrivningsprocent på 100, og vi er også tilhængere af et større personfradrag, og vi har tidligere i vort skatteforslag nævnt tallet 40.000 kr. Vi kan imidlertid ikke støtte fremskridtspartiets ændringsforslag om at forhøje det. Jeg skal ikke ofre mange ord på det, men henvise til de bemærkninger, fremskridtspartiet selv har gjort, og henvise til beslutningsforslag nr. B 61 om afskaffelse af arbejdsløsheden og tilbagebetaling af udlandsgælden, som vor ordfører i går tog under behandling og viste, hvor urealistisk og arbejderfjendsk det var. Derfor kan vi ikke støtte det ændringsforslag.

Om forslag nr. L 227 og nr. L 82 vil jeg godt sige, at dem kan vi ikke støtte. De er en begunstigelse til kapitalhaverne uden den mindste garanti for det, som man skriver i bemærkningerne til nr. L 227, nemlig at aktionærer og kapitalhavere skulle begunstiges for at give mulighed for, at den egenkapital, som var, kunne virke selvfinansierende og dermed vel også sikre nye arbejdspladser. Det er der ikke nogen som helst garanti for. Tværtimod har vi beviser for det modsatte i den periode, hvor man netop har begunstiget kapitalhaverne.

Må jeg i den forbindelse sige til hr. Glistrup, som taler om kærlighed som betingelse for at forstå et sagsindhold, at det giver jeg da ret i. Vi har absolut ingen kærlighed hverken til spekulanter eller til dem, der unddrager sig pligten til at betale til fællesskabet, eller til dem, der beriger sig på det arbejdende folks bekostning. Vi er af den opfattelse, at en af de forudsætninger, der er for at ændre på de økonomiske forhold herhjemme, er, at man også viser vilje til at gribe ind over for dette.

Må jeg så sige om forslag nr. L 233 fra SF, at vi støtter dette forslag. Vi har altså også i betænkningen gjort bemærkninger om, at vi mener, at for nærværende var vort forslag rigtigere at gennemføre, og det skal jeg så komme med nogle bemærkninger til.

For det første må jeg sige til hr. Stetter, at hr. Stetter ikke har læst forslaget rigtigt, for det, vi skriver, er, at ved salg, ved ejerskifte, skal man betale forrentning, og det betyder altså ikke, at man begynder at pålignе de små husejere i dag en ekstra byrde. Det, vi har villet med forslaget, er netop det modsatte. Det vil sige, at vi alle er enige om, at inflationen medfører, hvilket også er understreget af det økonomiske råds formandskab, en omfordeling af de værdier, der er i samfundet.

Det er den ene ting, vi vil til livs. Den anden ting, vi vil til livs, er, at denne inflation er med til at skubbe renten i vejret og virker dermed omkostningsfordyrende og skaber de problemer, der er. Vi så hellere, at man nationalisere jorden i Danmark, men vi har sagt, at for nærværende kan der skabes flertal for, at man bremser de negative virkninger af værdistigningen og mulighederne for belåning af disse værdistigninger. Derfor siger vi ganske enkelt, at ved at tinglyse disse værdistigninger forhindrer man en belåning i dem og dermed de negative følger. Det, vi har stillet krav om, er ikke så